

[Arne Larsen.]

Det er fortjenesten for ufaglærte mænd, for faglærte mænd og for ufaglærte kvinder, altså hele den danske arbejderstands gennemsnitsfortjeneste, som er lagt til grund for maksimumsydelsen. Der er mange arbejdere, som tjener 800 kr., måske 900 kr. om ugen. Tror man virkelig, at dette, at man opnår en understøttelsessats på 106 kr. om dagen eller 636 kr. om ugen, hvoraf man skal svare ca. 180 kr. om ugen i skat, således at udbetalingen bliver 450 kr., har nogen som helst sammenhæng med et nedsat incitament til at søge arbejde?

I øvrigt står der jo i arbejdsløshedsloven, at man er til rådighed for arbejdsmarkedet, og at man er pligtig til at påtage sig anvist arbejde til tarifmæssig betaling, så man kan altså meget nemt klare den side af sagen. Det er meget dårlige undskyldninger, man kommer med.

Jeg har med tilfredshed bemærket, som det fremgår af betænkningen, at arbejdsministeren vil se meget positivt på en snarlig gennemførelse af forbedringerne af mobilitetsydelseerne. Det drejer sig om rejsehjælp, udgifter ved dobbelt husførelse, hjemrejse, bolig hjælp og etableringshjælp — alle disse ting som vi i sidste samling beskæftigede os med, og hvor i alle tilfælde SF og socialdemokratiet var klar over, at her trængte lovgivningen til forbedringer. Jeg håber, at arbejdsministeren vil klare disse problemer, så hurtigt det nu kan lade sig gøre, senest således at vi i begyndelsen af næste samling kan få disse problemer løst.

Der er også rejst spørgsmål om visse pensionistgruppers muligheder for at oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse. Også det finder jeg er nødvendigt at man ser lidt nærmere på og får en positiv løsning af.

Så har spørgsmålet om skattetrækket været ret meget inde i debatten under udvalgsarbejdet. Man blev noget forskrækket, da man erfarede, at der mellem Arbejdsløshedskassernes Samvirke og skattedirektoratet var truffet den aftale, at der herefter dags skulle trækkes 20 pct. af de første 40 udbetalte kroner pr. arbejdsløshedsdag og 40 pct. af restbeløbet. Når man prøvede at regne det ud, viste det sig, at den arbejdsløse skulle betale 10 kr. af den 13 kr.s forhøjelse, han fik i understøttelsessatsen. Det var naturligvis ganske utilfredsstillende.

Derfor er jeg glad for og tilfreds med, at finansministeren har taget problemet op til undersøgelse og nu har truffet den administrative afgørelse, at der ikke skal trækkes mere end 17 pct. af de første 40 kr. og 37 pct. af restbeløbet. Så bliver der sådan ca. en syvkroneseddel tilovers af de 13 kr. til den arbejdsløse, og det må vel nok siges at være i underkanten af, hvad man bør tilstræbe.

Jeg forstår i og for sig ikke, at man ændrer ved træksatserne, for vi har jo redegørelsen fra kildeskattedirektoratet om, at de trækprocenter, man har benyttet i 1971, i og for sig har vist sig at være tilfredsstillende, og at der ikke er opstået noget restskatteproblem. Derfor undrer det mig, at man i det hele taget ændrer på disse satser. Men hele denne diskussion har affødt, at man vil nu anmode om, at problemet undersøges mere tilbunds gående, og at man eventuelt prøver at løse det, således, at der ikke sker nogen ændring i en lønmodtagers skattetræk, når han går fra beskæftigelse over i arbejdsløshed, at altså hans skatte-A-kort kommer til at ligge til grund for det skattetræk, der også skal ske i hans understøttelse.

Det vil være ønskeligt, om hele det problem bliver nøje undersøgt, for jeg tror trods alt, at det ville være den bedste løsning og give endnu større retfærdighed på dette område.

Med disse bemærkninger vil jeg meget varmt anbefale socialistisk folkepartis ændringsforslag og selvfølgelig tilsige mit partis medvirken til gennemførelse af lovforslaget i øvrigt.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Må jeg først sige tak, fordi man trods de mange betænkeligheder alligevel fik arbejdet hurtigt afsluttet i udvalget. Det er vel rigtigt, som det blev sagt af hr. Arne Larsen, at det er mit ansvar, at forslaget kom lovlig sent frem. Det vil jeg gerne medgive. Jeg vil også gerne forsøge på at forklare grunden til, at vi kom lidt sent frem: vi ville gerne have koordineret disse spørgsmål med sygedagpenge, ulykkesdagpenge og dagpenge under barsel, og det medførte en del forhandlinger med organisationer og til anden side. Det var det, der gav en forsinkelse af dette forslag. Jeg er som sagt glad for, at man allige-